

FF

Våre falne fører aspiranter. 104464

(Foto: Fritt Folk.)

Æresveggen med de fem falne fører aspiranter etter avdukingen.

leder for 8. beideren også om er særlig slår fast at under av vårt av de krigsforene og til- e, jo bedre- ne og kapitu-

dét: tori er sabo- av «jo galere, disse er også ske imperial- t vanskelig Å mellom de «jo saboterer st' mulig for sserte i å øke heten, og pu- til håpet om De mener at ismens sak er er så galt som som er besatt i storkrigen. et en fører en påføre det te skader. I le til å trykke ned og berøve teter, de set- i den største r opprettelsen derklassen og beidende folk, til vern om en. tas i kragen! r disse skade- offentlige in- nisasjoner osv. Det er i esse at så fortrinnsvis er hold innenfor jør dem ikke rbeiderklassens e til disse for-

Utover sommeren og høsten be- gynte de første ryktene å komme. Etterhånden tok ryktene faste former. Skijegerbataljonen som la ved fronten mot aust, i Finland et sted. — hadde vært innviklet i særs harde kamper som skulde ha kostet mange falne og sårede. Noen sa at bataljo- nen skulde ha vært omringet av en svær bolsjevikisk overmakt og at bataljonen praktisk talt var slettet ut. Ryktene gikk, men enno forela ikke noen offisiell bekreftelse. Mange gikk i angst for sine, for mann, for fur eller sønn.

Og så en morgen kom brevet. frontbrevet. Dermed var ryktene ingen rykter mer, de var blitt til visshet. Mange av våre beste kame- rater, våre kampfeller og bevegelsens beste ungdom, hadde funnet heledø- den i sin totale innsats for den sak de trodde på, for land og folk og for det nye fredens og frihetens Europa de kjempet for å virkeliggjøre. Like- så stolt som deres kompromissløse innsats hadde vært, like stolt var det brev som sendte budskapet heim om deres siste kamp. Brevet i seg sjøl er med sitt ordknappe innhold som et epos:

«Krigsaaarett, 2. juli 1944.

Som sjef for den siste forsvarshop- i kampen mot det russiske masseangrep den 26. juni vil jeg be Dem, herr minister, å overbringe en sats hilsen til Føderen fra mine over 30 falne norske gutter. De kjempet til siste blodstråpe under ropene

«Leve Qualling, og vi sang under kam- pene. Kamerater vi marsjerte mot målet. I over 4 timer etter at russerne hadde knekket bataljonen holdt vi stand mot vedvarende stormangrep og trass i at vi lå under den frykteligste artilleri-ild. Kl. 06.15 om morgenen hadde vi ikke mer ammunisjon og med mine gjenglevende menn foretok jeg da et desperat tilbuds- forsøk gjennom de russiske linjer og etter en utrolig kamp slo vi oss over til de ty- ske linjer hvor jeg ankom med 3 mann. Vi ble brakt til lasarett og ligger her uten at vi enno forstår vår redning.

I spissen for sine menn falt på andre høyder følgende fører aspiranter
ff-Stand.Jn. Sigurd Stenavaag.
— Ran Himberg.
— Rolf Aarbu.
— Birger Jonsson.

Desstuten falt bl. a. adj. Ottar M. Han- sen.

Det kostet russerne utrolig meget blod å knekke oss. Bare ned for min siste høyde la likene av 300-400 russere.

Fører aspirantene kjempet og døde som soldater.

Heil og Siel
Arild Jadar.

Innsamlinger til Frontkjemperkontoret.

Følgende beløp er innkommet i Lillehammer. Innsamling ved Lille- hammer politi-stasjon kr 125 00. Ved pakkeutviksjon ved lagsmøte i Lille- hammer lag den 30. oktober 1944 kr 845.00. Tilsammen kr 1070.00. Innsamlet på Bestun og Lilleakers lags møte den 9. november kr 1761.00

Slik kjempet og slik døde våre fører aspirantkamerater. Som solda- ter. Som menn, kjempere for en ny tid, for en ny dag over Europas kamphvervede og blodtrukne slagmar- ker.

Være tanker går til deres pårør- ende. Savnet er alltid hardt. Vi for- står deres sorg, men vi forstår også deres stolthet. Så unge de var, så var dog deres liv et hele. Som begeistret og idealistisk ungdom gikk de inn for den sak som de med hele ungdommens intuitive instinkt for-

stod var Norges sak, var det nor- ske folkets sak. Og da kallet kom, tok de sverdet opp og kjempet og døde stødende, som menn, som Germanias menn på den ytterste for- post. Må ikke stoltheten fylle dem som har fostret slike sønner? Stolthet midt i den såre sorgen! Ewig vil de løse i våre rekker, i vårt folk. Deres eksempel vil lyse foran oss på den kampens veg vi må gå fram mot seieren.

Vi lyser fred over deres minne.
R. J. Fuglesang.

NSK i Stor-Oslo går inn for å hjelpe våre frontkjemper.

Det første «stoppemøte» holdes i kveld, og det er meningen å stoppe 200 par strømper i uken.

Fylkesleder, fru Scholberg uttaler seg til Fritt Folk.

Aktivitet på alle områder, er dagens parolle. Overralt ligger det arbeid som venter på å bli utført, både ute og heime, bare vi selv er villige til å se og utføre det. Vi skal ikke vente på at andre vil gjøre det, men selv være ak- tivt med. I kveld holder Stor-Oslo NSK et møte i Stortingsgaten 20, hvor alle NS-kvinner har anledning til å gjøre en innsats. I dag da det er mangel på klær av alle sorter er det en forbyrtelet at en del blir liggende til ingen verdens nytte på grunn av slitasje. Soldatene ute og

heime mangler en kvinnehånd til å holde det hele i stand. Om vi ikke kan reise ut til dem, har vi i alle fall an- ledning til å lappe og stoppe her heime.

Fritt Folk henvendte seg i dag til fylkeslederen for NSK i Stor-Oslo, fru Scholberg, for å høre nærmere om det arbeidet som skal utføres i kveld.

— Kvinnene i dag ønsker å gjøre en positiv innsats, og det vil vi gjerne hjelpe dem til, sier hun. Det er ikke alle som kan reise ut til fronten, men det trenges også hjelp til saker som kan utføres her i landet. Vi skal no først forsøke stopping. Det ligger i dag tusener av strømper som trenger re- parasjon, og hvem skulde være nær- mere til å utføre dette arbeidet enn kvinnene i NSK?

— Er det for blitt forsøkt med stop- pemøter i NSK?

— Nei, dette vil bli det første. Me- ningen er at vi siden skal la lagene stoppe, et visst antall pr. uke. Skal det monne noe, må vi stoppe ca 200 par strømper i uken.

— Men det trenges vel en mengde stoppegarn?

— Selvfølgelig, men vi har gjort det på den måten, at strømper som det ikke nytter å reparere, rekkes vi opp og benytter garnet til å stoppe med. Andre strømper, hvor foten er helt ut- slitt, såler vi.

— Vilde det ikke lønne seg å strikke

olen vilje og mot vil vi urok- spre stå på vår post.

årsj i Porsgrunn lørdag av AE av første hird- ng, med en manende tale av hirdfordelings- Thronsen.

rdfordeling av- elser i Eidanger ennom gatene i rådhuset. Avdel- let fra leirene i inn med Stabs- Ved Rådhusgata i rekke høyere- tyske personlig- Thronsen holdt vlingene:

stå på vår post, og så vil motstan- derne komme til å merke at skuffel- sene og tilbakeslagene langtfra har knekket oss, men tvert imot stalsatt og herdet oss. «Hvem teller vel de tapte slag på seiersens dag?» Var led- stjerne i denne kampen er beslut- ningen om å bevare et fritt og selv- stendig Norge i et nasjonalsoalstisk Europa. Og for fedrelandets frihet og selvstendighet er intet offer for stort. Dessverre er det bare en del av det norske folket som forstår at vi kan miste alt på et øyeblikk dersom vi ikke forsvarer oss. Held- gvis er forsvarsanden igjen vaknet i ungdommen. På nytt står nordmenn grensevakt. Skijegerbataljonen er i dag med å forsvare våre grenser i nord. Vi stoler på disse frivillige frontkjemper. Ved deres side står kampprøvede tyske avdelinger med erfarne offiserer og uredde man- skaper. De er villige til å holde ut

